

РЕШЕНИЕ

№ 826

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Д СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Мазгалов

Членове: Силвана Гълъбова
Мария Стойкова

при участието на секретаря Илияна Ив. Коцева
като разгледа докладваното от Красимир Мазгалов Въззивно гражданско дело № 20211100514490 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и следващи от ГПК.

С решение №20136046 от 10.06.2021год., постановено по гр.дело №5852/2021г. по описа на СРС, ГО, 78 с-в е признато за незаконно и отменено на основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ уволнението на ищцата Р. В. П. с ЕГН:*****, извършено със заповед №ЧРптд3/14.01.2021г., издадена от изпълнителния директор на ответното дружество „УСБАЛ по о.“ЕАД с ЕИК:****, от заеманата длъжност „старши медицински лаборант в Клиника по обща и клинична патология“, като ищцата е възстановен на основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ на заеманата до уволнението и посочена по-горе длъжност при ответника. Ответникът е осъден да заплати на ищцата 650 лева разноски в първата инстанция, както и 160 лева държавна такса на СРС.

С определение от 01.10.2021г. е оставено без уважение искането на ответника за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските относно определената от съда държавна такса по двата иска.

Срещу така постановеното решение е подадена в законоустановения срок по чл.259, ал.1 ГПК въззивна жалба от ответното дружество „УСБАЛ по о.“ЕАД. Жалбоподателят поддържа, че конкурсът е проведен законосъобразно, тъй като с решение по т.2 от протокол №27/05.07.2019г. на Съвета на директорите на дружеството е изменен чл.27, ал.2 от Правилника за устройството и дейността на вътрешния ред, поради което от 19.07.2019г. длъжността на ищцата се заема след проведен конкурс и за срок от 3 години по сключен трудов договор. Във връзка с това бил обявен и проведен конкурс, след което лицето спечелило конкурса било назначено на тази длъжност. Поради това счита, че правилно и законосъобразно трудовото правоотношение на ищцата е било прекратено на основание чл.325, ал.1, т.8 от КТ. Твърди, че не е необходимо длъжността за която се провежда конкурс да е свободна или да е предстоящо освобождаването и. Моли обжалваното решение да бъде

отменено, а предявените искове- отхвърлени. Претендира разноски.

Въззиваемата ищца Р. В. П. в подадения в срок отговор на въззивната жалба оспорва същата като неоснователна. Твърди, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно, като излага доводи идентични с мотивите на обжалваното решение. Моли обжалваното решение да бъде потвърдено и претендира разноски за въззивната инстанция.

Подадена е и частна жалба срещу определението от 01.10.2021г. по реда на чл.248 от ГПК. Жалбоподателят твърди, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, поради което определянето на държавна такса в максимален размер по 80 лева за всеки иск е прекомерно висока. Моли държавната такса да бъде намалена.

Ищцата не е подала отговор на частната жалба срещу определението по чл.248 от ГПК.

Софийски градски съд, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивните жалби пороци на атакуваното съдебно решение, намира за установено следното:

Предявени са искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1 и 2 от КТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо. Не е допуснато и нарушение на императивни материални норми. Решението е и правилно, като на основание чл. 272 ГПК въззивният състав препраща към мотивите, изложени от СРС. Независимо от това и във връзка с доводите във въззивната жалба е необходимо да се добави и следното:

При така предявените искове в тежест на ищеца е да установи съществуването на трудово правоотношение между него и ответника- работодател, както и че трудовото правоотношение е било прекратено. В тежест на ответника е да установи законността на уволнението съобразно основаниято, на което е извършено и спазване на процедурата за прекратяване, а именно- с писмена заповед с посочено конкретно основание за уволнение, която е подписана от надлежно упълномощен представител на ответника, при спазване изискванията на чл.325, ал.1, т.8 от КТ- с постъпване на работа на работника или служителя, който е избран или е спечелил **законосъобразно** проведен конкурс за длъжността.

Между страните не се спори относно наличието на трудово правоотношение между тях и прекратяването му на посоченото по-горе основание.

Спорно е дали конкурсът, въз основа на който друго лице е заело длъжността на ищцата, е законосъобразно проведен. Ответникът, в чиято тежест е да установи с позволените от закона доказателствени средства тези релевантни за спора факти и обстоятелства твърди, че всички изисквания на закона са спазени и право на работодателя е да прецени кои длъжности следва да бъдат заети въз основа на конкурс.

Настоящият състав споделя изводите на първостепенния съд, че в случая следва да се упражни косвен контрол върху законосъобразното провеждане на конкурса, тъй като не може да се допусне прекратяването на трудово правоотношение по реда на чл.325, ал.1, т.8 КТ въз основа на незаконосъобразно проведен конкурс, т.е. работодателят да черпи права от собственото си неправомерно поведение.

Съгласно императивните разпоредби на чл.90, ал.1 и 2 от КТ длъжностите, които ще се заемат с конкурс, се определят в закон, в акт на Министерския съвет, на министър или ръководител на друго ведомство, или от работодателя. **Конкурс се обявява** за длъжност, която е обявена за заемане с конкурс **със закон, или когато длъжността е свободна или предстои да бъде освободена, както и при продължително отсъствие на лицето, което я**

заема, за времето до завръщането му. Следователно за да бъде законосъобразно обявяването на конкурса, длъжността за която се обявява трябва да е обявена за заемане с конкурс със закон, или да е свободна (респективно- да предстои освобождаването и) или да е налице продължително отсъствие на лицето, което я заема. В случая никоя от тези предпоставки не е била налице към момента на обявяване на конкурса. Длъжността на ищцата не е обявена за заемане с конкурс със закон, а с решение на Съвета на директорите на работодателя. Към момента на обявяване на конкурса длъжността не е свободна и не предстои освобождаването и, тъй като същата е заета от ищцата по безсрочен трудов договор №171/14.06.2004г. и допълнителни споразумения от 2017г., 2019г. и 2020г. Не е налице и продължително отсъствие на лицето, заемащо длъжността. Налага се изводът, че обявяването на конкурс за длъжността на ищцата е незаконосъобразно, а оттам и провеждането на целия конкурс. Поради това не е налице и посочената в процесната заповед предпоставка по чл.325, ал.1, т.8 от КТ за прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата. Конкурсът е проведен в нарушение на ограниченията по чл. 90, ал. 2 КТ и постъпването на работа на лицето, спечелило същия конкурс, не представлява законно основание по смисъла на чл. 325, ал. 1, т. 8 КТ за прекратяване на трудовото правоотношение между страните. В този смисъл е и константната съдебна практика на съдилищата по сходни казуси.

Ето защо въззивната жалба на ответника следва да бъде оставена без уважение, а обжалваното решение- потвърдено.

По частна въззивна жалба срещу определението от 01.10.2021г. по реда на чл.248 от ГПК:

Настоящият състав намира, че определената от първостепенния съд държавна такса е в съответствие с действителната фактическа и правна сложност на спора, доколкото в случая е необходимо да се изследва и законосъобразното провеждане на конкурса за заеманата от ищцата длъжност. Поради това въззивната частна жалба следва също да бъде оставена без уважение, а определението от 01.10.2021г.- потвърдено като правилно.

При този изход на спора жалбоподателят- ответник няма право на разноски. Въззиваемият ищец претендира разноски в размер на 720 лева за адвокатско възнаграждение. Възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение не е направено. Разноските следва да се присъдят изцяло.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №20136046 от 10.06.2021год. и определение от 01.10.2021г. по реда на чл.248 от ГПК, постановени по гр.дело №5852/2021г. по описа на СРС, ГО, 78 с-в.

ОСЪЖДА „УСБАЛ по о.“ЕАД с ЕИК:**** да заплати на Р. В. П. с ЕГН:***** сумата от 720 лева (седемстотин и двадесет лева)- разноски за въззивната инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд при условията на чл. 280, ал. 1 ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____